

توسعه معماری روستایی ، با توجه به اقلیم و مصالح مربوط

ابراهیم امیری^۱، ابوالفضل عبدالهی^۲، مهدی بهشتی^۳

۱- مدرس گروه جغرافیا ، دانشگاه فرهنگیان شمالی ، پردیس امام محمد باقر (ع) *

Eb.amiri@yahoo.com

۲- گروه معماری ، آموزشکده ودانشکده فنی و حرفه ای دارالفنون بجنورد (پسران)

Ybdalhy09@gmail.com

۳- گروه جغرافیا ، کارشناس آب وهواشناسی ، کار آموز دانشگاه فرهنگیان

beheshti3798@yahoo.com

چکیده :

یکی از خصوصیات معماری روستایی استفاده از مصالح بوم آور است و با انجام، صحیح معماری در روستا با توجه به اقلیم آن محیط در بنای روستا، نیاز به تعمیر یا باسازی داشته باشد، مصالح مورد نیاز آن همیشه قابل دسترسی نیز است. نگاهی گذرا به معماری بومی روستاهای مختلف مناطق ایران، حکایت از شناخت خصوصیات محیطی، به خصوص اقلیمی پهنه های متنوع ایران و چاره اندیشی هوشمندانه ای نیاکان ما برای استفاده ی هرچه بیشتر از مواهب طبیعی و مقابله با مشکلات و ناهنجاری های اقلیمی - محیطی دارد. هدف از پژوهش توسعه معماری روستایی با توجه به اقلیم و مصالح بوم آور نیز می باشد، که اهمیت بکار گیری معماری روستایی در راستای توسعه بهبود بخشیدن به کیفیت محیط انسانی و نیز به حداقل رساندن مشکلات روستا نشینان بوده است. روش پژوهش در این تحقیق براساس هدف کاربردی و براساس ماهیت، توصیفی مروری می باشد. که براساس مطالعات میدانی و کتابخانه ای و نیز در راستای عنوان مقاله حاضر می باشد، از یافته های پژوهش میتوان به مواردی همچون، استفاده از مصالح بومی در زیباسازی بافت با ارزش روستا های ایران و جذب گردشگر نقش بارزی دارد، معماری روستایی ما دارای ویژگی های منحصر به فردی است که ضمن توجه مسائل زیباشناختی پاسخگوی نیازهای اقلیمی هر منطقه بوده، که پیروی از این اصول باعث صرفه جویی در انرژی، صیانت از محیط زیست و حفظ منابع فسیلی شده است.

واژه های کلیدی: توسعه ، معماری روستایی ، اقلیم ، مصالح بوم آور